

FOTOCOMPOZIȚIA
REGULI ȘI PRINCIPII

INIȚIERE ÎN FOTOGRAFIE

FOTOCOMPOZIȚIA
REGULI ȘI PRINCIPII

...aşa zisele "reguli" de fotocompoziție sunt.... invalide, irelevante şi imateriale,
nu există reguli de compoziție în fotografie, există doar fotografii bune.
Cei mai mulți fotografi încalcă "regulile fotocompoziției"

Ansel ADAMS

CUM SĂ VEZI FOTOGRAFIC?

Probabil că, foarte mulți dintre noi, mai ales la început, au în minte ideea de a face cât mai multe fotografii, pentru a avea de unde alege. Este un principiu total eronat. De ce? Pentru că, pentru a face o fotografie bună, este bine să vedeți şi să gândiți fotografic. Trebuie astfel să vă alegeți un subiect bun, un cadru bun şi o compoziție pe măsură.

Fiecare dintre noi a mers probabil măcar o dată într-o pădure să facă o fotografie, și în același timp a ascultat freamătul copacilor, ciripitul păsărilor sau susurul unui izvor. Dacă încercăm să ne readucem în minte această ipostază, atunci cu siguranță creierul nostru va fi invadat nu numai de imaginea propriu zisă, dar și de sunetul pădurii, de mirosul specific și de răcoarea acesteia. Iată numai trei dintre caracteristicile unui peisaj ce nu vor putea fi redate fotografic. În fotografia noastră are loc o imagine plană, statică, fără miros, sunet sau alte simțuri.

Totuși, uneori prin elementele alese în cadru, prin lumina pe care o folosim, prin ora la care fotografiem, putem să aducem într-o fotografie mai mult decât o imagine plană. Astfel concentrarea asupra unui cadru devine foarte importantă. Trebuie să aşezați elementele în aşa fel încât, cel ce priveşte fotografia să se simtă ca şi cum ar fi în acel loc. Trebuie să transpuneți vizual în imaginea pe care o realizați, sentimentul pe care l-ați simțit în momentul respectiv.

Sună frumos nu? Cum reuşim însă să facem acest lucru?

f/4 - 1/500s
Cele mai interesante compoziții sunt de cele mai multe ori cele mai simple, în care mesajul este ușor de asimilat și de înțeles. Satul Șirnea, Culoarul Rucăr-Bran, Brașov.

A vedea fotografic nu este un lucru ușor, dar nici ceva care să fie dedicat numai marilor fotografi. Trebuie înțeles că și ei au trecut la un moment dat prin aceleași faze ale începutului. Probabil însuși Ansel Adams a făcut multe greșeli înainte de a putea afirma cu convingere: "Fotografiază nu numai ce vezi, dar și ce simți."

Cum să vedem fotografic, care sunt acele elemente ce merită fotografiate, care sunt principalele puncte de atracție ale unei fotografii, cum putem compune armonios, cum putem transpune o imagine în trei dimensiuni într-una cu două? Sunt câteva dintre întrebările la care o sa găsiți răspunsul în paginile ce urmează.

SFAT PRACTIC – Reguli stricte sau viziune proprie?

Încă de la început trebuie să vă spun că alegerea pe care o faceți din punct de vedere compozițional la o fotografie poate sau nu să se încadreze într-o anume regulă. Dacă nu o va face nu înseamnă că acea imagine nu este bună, ci mai degrabă că este o viziune proprie a stilului fiecăruia.

Cu toate acestea însă stilul pe care îl alegeți trebuie să aibă o bază solidă și să fie bine reprezentat în imagine. Nu încercați să fiți altfel doar pentru că este la modă, ci mai debrabă pentru că așa vi se pare normal să vă exprimați fotografic. Înainte de a încerca ceva diferit, încercați să compuneți după reguli, astfel veți putea învăța să vedeți fotografic. Nu puteți încălca regulile, atâta timp cât nu le cunoașteți.

Uneori suntem sclavii unor imagini deosebite. Acest lucru se întâmplă deoarece vrem să fim buni copiind pe alții. Este ca şi în muzică. Luăm piesa unui artist care ne place şi o cântăm, când avem posibilitatea să ne realizăm propriile piese, care, de ce nu, pot deveni mai bune. Ieşirea din această sclavie este primul pas către realizarea unei fotografii compuse altfel, în stil propriu. O abordare diferită a unui subiect foarte cunoscut poate fi o provocare fotografică ce va genera cu siguranță o mai mare satisfacție.

STUDIU DE CAZ - Alegerea unghiului de fotografiere, primul pas către o compoziție diferită.

Probabil cu toții am văzut sau chiar am fotografiat Castelul Bran așa cum îl arată prima fotografie. Este o abordare clasică și probabil cea mai cunoscută. Cu doar un pic de răbdare pentru a descoperi o locație inedită din apropiere și cu o abordare diferită putem fotografia castelul din spate, obținând o imagine mai bună și mult mai interesantă cum este cea din a doua fotografie.

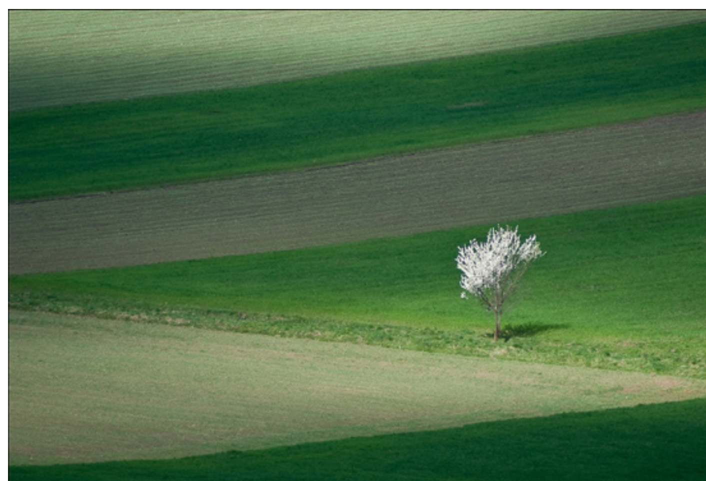

f/6.3 - 1/160s

f/4.8 - 1/550s

În cele doua fotografii de mai jos, unghiul de abordare și simplitatea compoziției sunt elementele cheie. Luminile și texturile sunt cele care prin repetitivitate compun armonios imaginea. Unghiul de fotografiere este în așa fel ales încât să permită formarea unor linii oblice în cadru. Dealul Lempeș, Sânpetru. Brașov - foto 1; Satul Moieciu, Culoarul Rucăr-Bran, Brașov - foto 2.

f/6.3 - 1/160s

f/4.8 - 1/550s

COMPOZIȚIA

O fotografie este formată din două elemente cheie: **subiectul** şi **mediul** care îl înconjoară. Atunci când aceste elemente se combină formând un tot unitar, iar subiectul este bine delimitat, mediul din jur conducând ochiul către subiect, putem spune că avem o fotografie reuşită. Tot acest proces se numeşte **compoziție**.

ORGANIZAREA ÎN PLAN A IMAGINII

Tipuri de cadre

Înainte de a ne gândi ce punem în cadru, trebuie să ne gândim ce formă a cadrului să folosim. Astfel putem alege între un cadru pătrat sau unul dreptunghiular:

- Cadrul pătrat este cel mai adesea folosit la compozițiile simetrice, în care subiectul este poziționat de obicei central. Acest cadru avantajează acest gen de compoziție.

- Cadrul dreptunghiular în care o latură este mult mai mare decât cealaltă, formatul panoramic, se pretează în special pentru peisaje.

- Cadrul dreptunghiular clasic, folosit la majoritatea aparatelor, poate fi orizontal (landscape) sau vertical (portret). Alegerea se face în funcție de ceea ce exprimă fotografia. În general, cadrele orizontale prezintă un caracter liniştit și odihnitor, iar cele verticale sugerează dinamism şi instabilitate.

Formatul clasic dreptunghiular este cel mai adesea folosit, el fiind formatul pe care îl folosesc majoritatea aparatelor de fotografiat. Formatul pătrat se obține după o decupare a cadrului clasic, iar formatul panoramic se obține prin lipirea mai multor cadre.
Satul Peștera, Culoarul Rucăr-Bran, Brașov - foto 1&2; Mănăstirea Melk, Austria - foto 3; Satul Viscri, Brașov - foto 4.

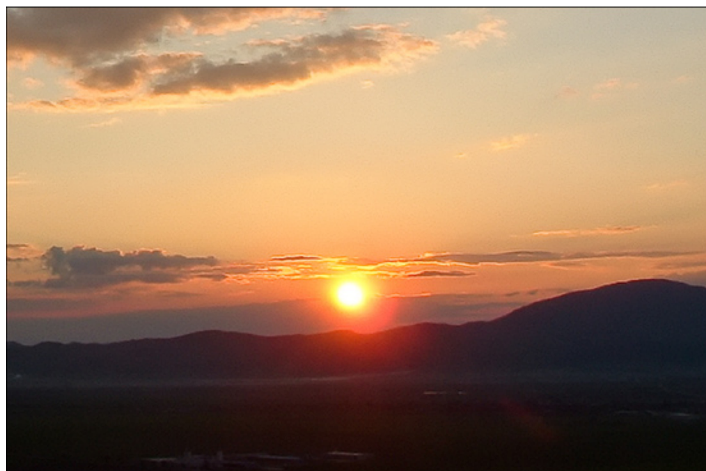

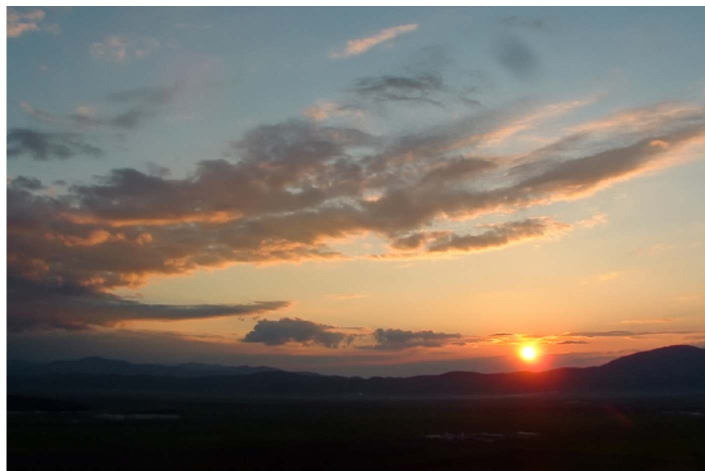
Linii și puncte forte ale cadrului

Dacă aș întreba care dintre cele două fotografii de mai jos vi se pare mai reușită, chiar și cei care nu au habar de fotografie și de reguli de compoziție vor spune că a doua. Majoritatea fotografilor începători și entuziaști fac cel mai adesea cea mai răspândită greșeală: plasarea subiectului central în imagine.

Așa cum reiese din prima imagine, subiectul este centrat și dezechilibrat în comparație cu a doua care este mai echilibrată și mult mai bine compusă. Brașov (ambele fotografii).

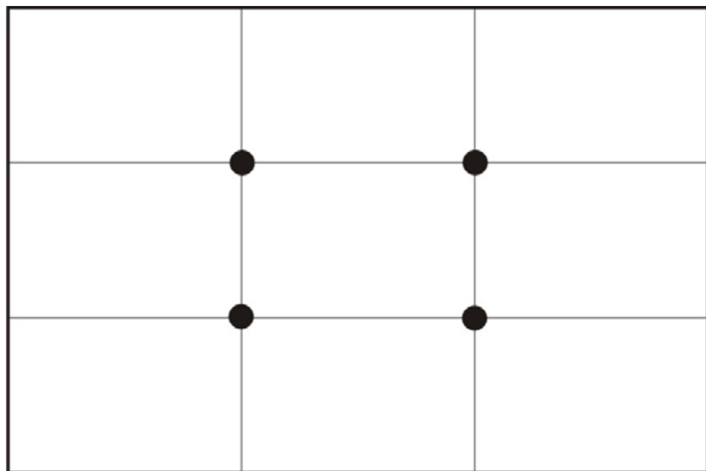
f/8.2 - 1/160s

f/8.2 - 1/160s

Din pictură au ajuns și în fotografie câteva reguli despre plasarea subiectului în cadru. Urmând aceste reguli ve-ți putea obține o imagine cadrată armonios, nedezechilibrată și plăcută la privire. Care este secretul?

Dacă împărțim cadrul în trei părți egale, atât vertical cât şi orizontal, putem obține punctele şi liniile forte ale cadrului. Plasarea subiectului la aceste intersecții conferă o compoziție echilibrată. Acest procedeu se numeşte **regula treimilor**.

Liniile forte sunt cele două linii vertical și două orizontale care formează treimile. Punctele forte sunt intersecțiile acestor linii (schița). Exemplu de amplasare a subiectului după această regulă. Parcul Natural Bucegi.

Compoziția **linie - punct** este un alt mijloc de a folosi regula treimilor descrisă anterior. În acest caz se folosesc două linii forte ale cadrului, elementele putând fi poziționate pe una dintre linii și unul dintre punctele celeilalte linii forte. Bineînțeles că nici una dintre compoziții nu trebuie făcută cu precizie matematică, ci pur și simplu în funcție de viziunea fiecăruia. Unele aparate ne oferă un grid care aplicat peste LCD sau vizor ne poate ghida la compoziție. Măsura este oarecum puțin exagerată, mai ales pentru că, în timp fiecare dintre noi va gândi armonios în acord cu această regulă.

Compoziția linie - punct avantajează în mare măsură compozițiile simple, cum este cea din prima fotografie, unde nu există alte elemente care să distragă atenția. A doua fotografie folosește acest tip de compoziție pentru a pune în evidență bradul încărcat de zăpadă și telecabina și în același timp folosește și regula treimilor pe verticală. Astfel avem o treime de copaci, una cu nori și una ocupată de cer.

Satul Moieciu de Sus, Culoarul Rucăr-Bran, Brașov - foto 1 ; Poiana Brașov, Masivul Postăvaru - foto 2.

f/5.6 - 1/450s

f/8.2 - 1/850s

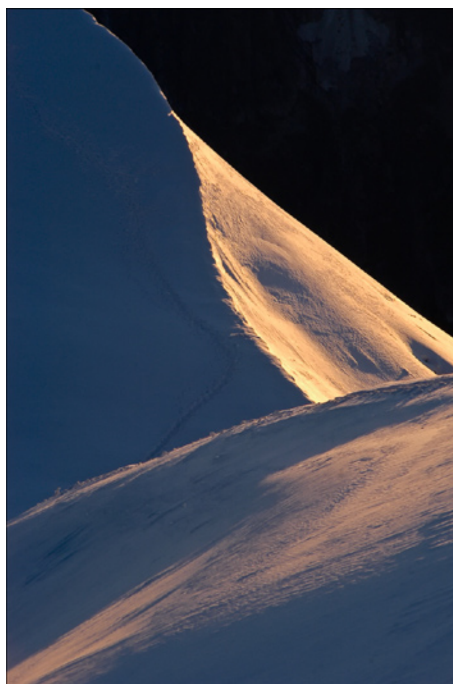
O altă metodă de a compune este folosirea **diagonalelor**. Acestea pot fi diagonala puternică sau ascendentă, stânga jos - dreapta sus şi diagonala slabă sau descendentă, stânga sus – dreapta jos. În funcție de această simbolistică putem să dăm un înțeles aparte imaginii. De foarte multe ori însă cea mai bună metodă de a folosi diagonalele este în combinație cu un subiect plasat în cadru într-unul dintre punctele forte.

Uneori diagonala nu trebuie să fie perfectă, chiar și o linie oblică în cadru poate fi ascendentă sau descendentă. Combinația dintre aceste linii poate deveni deasemenea foarte interesantă, atunci când sunt încadrate corect și armonios.

Câteva exemple de folosire a diagonalelor în cadru. Acestea pot fi perfecte ca în cazul primei imagini sau mai abstracte și imaginare cum este cazul imaginii a doua. În cea de a treia imagine luna așezată într-un punct forte, completează cadrul format de o diagonală incompletă a stâncilor.

Valee Blanche, Mont Blanc, Franța - foto 1&2; Tre Cime, Dolomiți, Italia - foto 3.

Regula secțiunii de aur impune cea mai importantă zonă dintr-o imagine, ca fiind situată în apropierea colțului dreapta-jos, aproximativ la un sfert pe lățime şi înălțime. Această regulă este rezultatul faptului că noi citim o fotografie ca şi un text, de la stânga la dreapta şi de sus în jos. Lectura se termină astfel în secțiunea respectivă şi ne reține cel mai mult atenția. Regula nu se aplică pentru popoarele care au altă orientare a scrierii, diferită de a noastră.

Cele două fotografii de mai jos sunt compuse după regula secțiunii de aur, subiectul fiind poziționat în colțul dreapta jos. Satul Ieud, Maramureș - foto 1; Valee Blanche, Mont Blanc, Franța - foto 2.

f/7.1 - 1/180s

f/9 - 1/320s

Oricare ar fi regula pe care o alegeți pentru fotografia pe care vreți să o realizați trebuie să puneți o mare importanță și pe mesaj. Uneori o îmbinare armonioasă a acestor reguli poate fi mult mai utilă decât aplicarea individuală a acestora.

SFAT PRACTIC – Recomandări

- Evitați să plasați subiectul in centrul imaginii, sau în marginea extremă a cadrului, pentru a obține o fotografie echilibrată;
- Nu poziționați linia orizontului pe axa simetrică a cadrului, ci pe una dintre liniile forte, pentru a compune imaginea mai interesant și armonios;
- O fotografie în care linia orizontului nu este paralelă cu latura de sus a cadrului, chiar dacă unghiul este foarte mic, va părea dezechilibrată. Mare atenție la cadrare și atunci când fotografiați clădiri, pentru a avea linii drepte în cadru;
- Dacă fotografiați subiecte în mişcare, asigurați-vă că acestea au destul spațiu în cadru pentru deplasare. Deasemenea la portrete, este bine ca privirea personajului să nu fie obturată de marginea cadrului şi să aibă loc pentru a privi;
- Folosiți întreaga suprafață a cadrului, verificați cu atenție elementele ce constituie fotografia, dar şi locul de poziționare al acestora.

În fotografia din dreapta putem observa lipsa unei compoziții după vreo regulă descrisă mai sus. Uneori suntem nevoiți, din cauza subiectului sau al punctului de fotografiere, să nu respectăm o regulă anume. În acest caz trebuie să ne bazăm mai degrabă pe o aranjare armonioasă a elementelor din cadru și pe un unghi inedit de fotografiere. Vulcanii Noroioși, Berca (f/16 - 1/30s).

STUDIU DE CAZ - Îmbinarea regulilor de compoziție

Așa cum spuneam, cel mai bine pentru a compune o imagine armonioasă, este să combinăm regulile de compoziție. În prima fotografie am plasat subiectul în apropierea uneia dintre liniile forte verticale, în timp ce norii ocupă două treimi din cadru, una întunecată și una luminată. Linia orizontului este situată pe treimea de jos a cadrului iar subiectul are loc să meargă în imagine. În fotografia a doua,copacul este plasat în apropierea unui punct forte, zăpada ocupă două treimi și cerul o treime. Se mai formează și o diagonală de lumină pe panta dealului. Această îmbinare armonioasă a elementelor, împreună cu ceața ce se regăsește în ambele fotografii, formează o atmosferă inedită în ambele imagini. Parcul Național Cozia - foto 1; Masivul Ciucaș - foto 2.

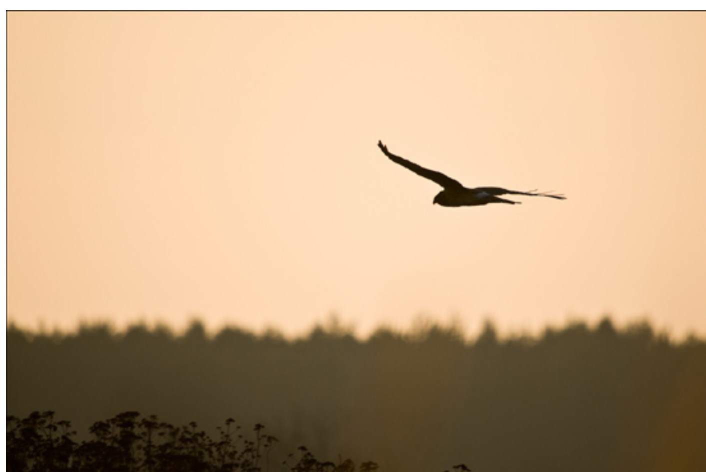

f/5.6 - 1/1000s

f/8 - 1/250s

Uliul din imaginea de mai jos este situat într-un punct forte, are loc să zboare înspre stânga, iar imaginea este armonios completată în treimea de jos de un pâlc de pădure. În a doua fotografie, subiectul este plasat ușor descentrat către dreapta, pentru a îi oferi un spațiu generos pentru privire. Reci, Covasna - foto 1; Țara Lăpușului, Maramureș - foto 2.

f/6 - 1/800s

f/5.3 - 1/320s

Planurile unei fotografii

Planul aflat în imediata apropiere a fotografului se numeşte **primul plan**. Acesta trebuie să conțină elemente care să nu atragă atenția în mod deosebit, dar care să completeze cadrul. Deasemenea el trebuie să ne conducă privirea către subiect. Primul plan poate lipsi.

Planul subiectului este planul în care este amplasat subiectul şi elementele compoziționale principale ale cadrului. Acest plan trebuie să fie cel mai bine focalizat şi scos în evidență.

Planul ce formează ambianța în care se află subiectul se numeşte **fundal**. Acesta nu trebui să fie mai important ca subiectul şi trebuie să îl pună cât mai bine în evidență. Fundalul trebuie să fie subordonat subiectului şi în nici un caz invers. Culoarea, claritatea, contrastul sau ineditul sunt elemente care ne pot ajuta să evidențiem un subiect de fundal.

În prima imagine putem distinge foarte ușor cele trei planuri. Primul plan format din iarbă, planul subiectului, casa și copacul și fundalul format din muntele din spate și cer. În fotografia a doua nu există un subiect bine definit, iar planurile din imagine se întrepătrund. Totuși cele trei zone distincte, apa cu reflexiile, pădurea și muntele din spate, formează trei planuri.

Satul Măgura, Culoarul Rucăr-Bran, Braşov - foto 1; Lacul Misurina, Dolomiți, Italia - foto 2.

f/6 - 1/800s

f/5.3 - 1/320s

ADÂNCIMEA IMAGINII ÎN SPAȚIUL PLAN

Tot ceea ce vedem în jurul nostru este caracterizat prin trei dimensiuni, în momentul în care punem aparatul la ochi, nu numai că reducem totul la un cadru decupat dintr-un peisaj vast, dar reducem și cele trei dimensiuni la două: lățime și lungime. Astfel cadrul nostru fotografic este lipsit de o parte foarte importantă, adâncimea în spațiu.

A vedea fotografic înseamnă și a învăța diferența dintre cum vede ochiul uman și cum vede aparatul de fotografiat. Vederea binoculară ne dă astfel posibilitatea să estimăm distanța dintre elementele aflate în cadru. Dacă închidem un ochi sau dacă privim prin vizorul aparatului, această caracteristică va dispărea.

Cel mai simplu procedeu de a simula într-un plan cu două dimensiuni, un plan cu trei dimensiuni, este folosirea perspectivei. Putem realiza acest lucru utilizând câteva tehnici simple.

Linii convergente

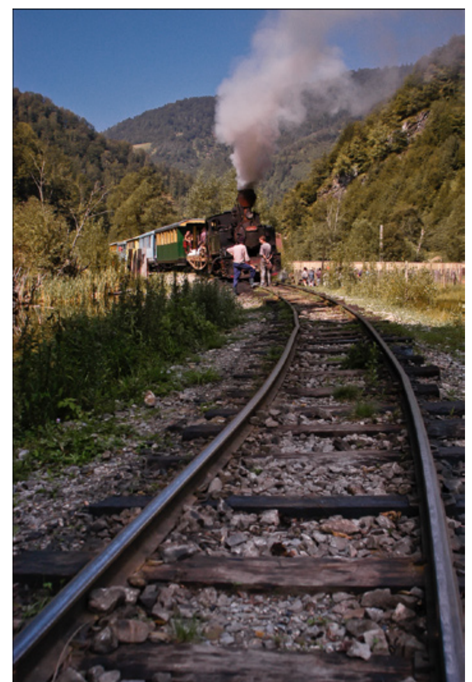
Un drum, unduirea unui râu, un gard, o cale ferată sunt doar câteva exemple de astfel de linii. Acestea se subțiază odată cu departarea de primul plan, obținându-se astfel senzația de adâncime.

Tot aceste linii pot ajuta la compoziție, conducând privirea către subiect.

În cele două fotografii avem exemple de linii convergente. Gardul și calea ferată se subțiază pe măsură ce se depărtează de prim-plan, și crează senzația de adâncime în cadru.

Satul Moieciu de Sus, Culoarul Rucăr-Bran, Braşov - foto 1; Mocănița, Valea Vaserului, Maramureș - foto 2.

f/11 - 1/250s

f/5.6 - 1/125s

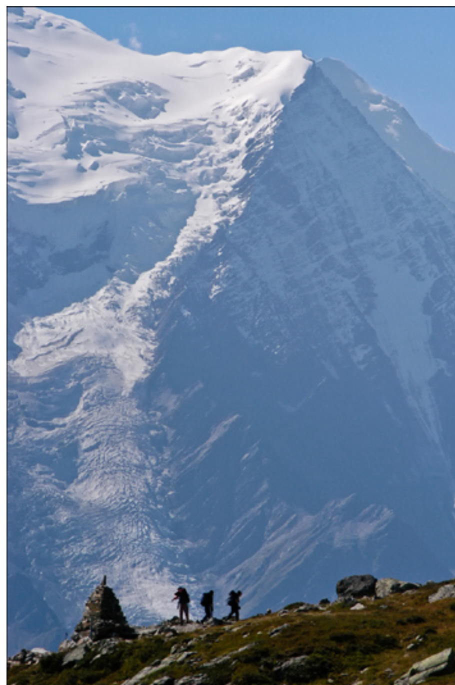
Relația prim-plan - fundal

Ochiul uman percepe obiectele aflate în apropiere ca fiind mai mari decât cele din depărtare. Plasând în prim-plan un obiect, putem crea senzația de depărtare, comparându-l cu un altul aflat la o oarecare distanță. Acelaşi efect îl putem avea atunci când în cadru punem oameni sau obiecte a căror dimensiune poate fi ușor identificată.

În prima fotografie putem intuit distanța dintre cei doi oameni ori prin compararea mărimii, cel din spate este redat mai mic în fotografie, fiind mai depărtat de privitor; ori prin poziția din cadru, personajele nefiind în același plan ocupă poziții diferite. În imaginea a doua, simpla comparare a oamenilor din prim-plan cu muntele din spate ne dă dimensiunea și perspectiva dorită a cadrului. În ultima imagine, plasarea crucii în prim-plan ne oferă o adâncime în imagine prin compararea dimensiunii ei cu biserica din spate.

Bușteni - foto 1; Mont Blanc, Franța - foto 2; Mănăstirea Bârsana, Maramureș - foto 3.

f/5.6 - 1/640

f/4 - 1/2500s

f/5 - 1/45s

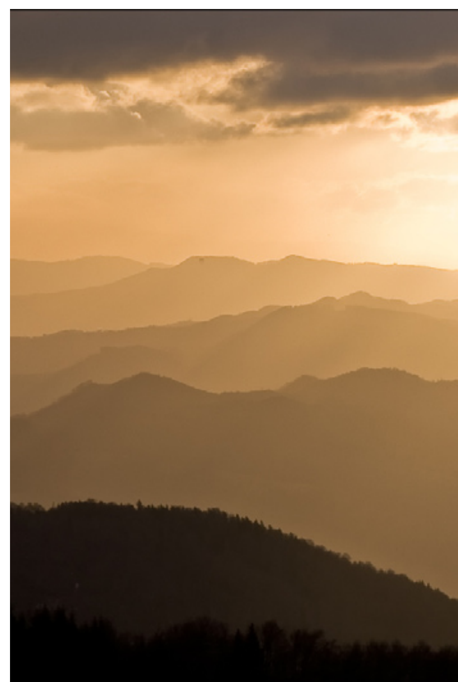
Suprapunerea

Dacă un obiect se află în fața altuia, ştim că acesta este mai aproape de noi. Putem utiliza astfel o înşiruire de obiecte care să ne ajute să evidențiem prufunzimea de câmp și adâncimea în spațiul plan.

Simpla suprapunere a unor coloane, prima fotografie, ne arată adâncimea din cadru. Același efect îl regăsim și în fotografia a doua unde avem mai multe planuri formate de munți. Pâcla de dimineață accentuează efectul.

Castelul Corvineștilor, Hunedoara - foto 1; Parcul Național Cozia - foto 2.

f/2.8 - 1/1250s

f/32 - 1/20s

Iluminarea

Folosind o iluminare potrivită putem evidenția adâncimea în spațiul plan. Astfel, diferite obiecte sau părți din cadru, luminate diferit, pot forma suprapuneri și se pot evidenția după procedeul anterior.

Lumina poate separa foarte frumos și inedit planurile unei fotografii. În prima imagine, un detaliu de zăpadă crează o suprapunere armonioasă. În a doua fotografie lumina a separat porțiuni din creasta muntelui formând suprapuneri interesante.

Poiana Brașov, Masivul Postăvaru - foto 1; Dolomiți, Italia - foto 2.

f/6.3 - 1/2500s

f/5 - 1/400s

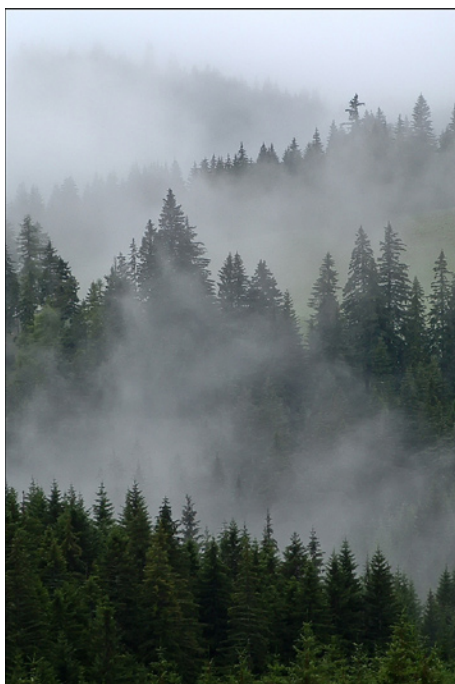
Fenomene atmosferice

Ceața sau pâcla ne ajută uneori să obținem în imagine o profunzime de câmp mai bună și mai spectaculoasă.

Din cauza particulelor de apă din atmosferă, obiectele aflate la distanță sunt mai greu de distins decât cele din plan apropiat.

Două exemple de fotografii în care ceața și pâcla pot ajuta la obținerea adâncimii în spațiul plan. Fotografiile astfel obținute au și o atmosferă aparte, ce dă un plus de inedit imaginii finale.

Parcul Național Piatra Craiului - foto 1; Mont Blanc, Franța - foto 2.

f/2.8 - 1/3000s

f/8 - 1/1600s

SFAT PRACTIC - Suprapunerea elementelor din cadru

Deși am putea spune că ultimele trei procedee sunt foarte asemănătoare, ele au doar un punct comun: suprapunerea elementelor din cadru. Dacă aceasta este bine relizată, atunci efectul obținut este foarte convingător. Cu cât elementele suprapuse sunt mai bine puse în evidență de iluminare diferită sau de fenomenele atmosferice, cu atât imaginea finală va avea un plus de valoare. Evitați suprapunerea atunci când elementele nu sunt bine diferențiate, riscați să obțineți o imagine plată.

Pentru a avea parte de un astfel de fenomen în natură, căutați zone în care se văd mai multe dealuri sau munți, unul în spatele celuilalt și veniți aici dimineața devreme când se ridică ceața sau pâcla. Efectul poate fi amplificat de contralumină și poate fi frumos colorat de răsăritul sau apusul soarelui.

Claritatea

Un procedeu de astă dată tehnic, ne poate ajuta să facem diferența între planuri.

Folosind o diafragmă deschisă, putem pune în evidență un anume plan al imaginii.

Printr-un artificiu tehnic, focalizare pe frunzele din prim-plan și selectarea unei diafragme mai deshise, am putut crea efectul din prima imagine. Același efect și în fotografia a doua.

Castelul Bran, Brașov - foto 1; Cremona, Italia - foto 2.

f/6.3 - 1/160s

f/4.8 - 1/2000s

Prin combinația procedeelor descrise mai sus se pot obține rezultate mult mai puternice şi mai convingătoare. Compoziția finală va fi un rezultat al îmbinării armonioase a tuturor regulilor și sfaturilor descrise indiferent că sunt reguli de compoziție sau procedee de redarea a adâncimii în spațiul plan.

STUDIU DE CAZ

Vă amintiți ce spunea Ansel Adams la începutul acestei lecții? Ei bine acum putem să vedem ce se ascunde în spatele acestei afirmații. O simplă căutare de imagini pe Internet ar trebui să vă ajute să găsiți câteva fotografii ale artistului. Dacă vă uitați peste ele, acum după ce am văzut care sunt regulile de compoziție, o să puteți înțelege mai bine spusele lui. Deși împotriva lor, unii fotografi folosesc o mare parte dintre reguli, poate chiar cuvântul regulă sună ciudat și rigid, de aceea mulți încearcă să îl evite. Așa cum spuneam la început, alegerea compozițională pe care vreți să o folosiți în fotografiile voastre vă aparține în totalitate.

TEMA 02 – Compoziția

Pentru această temă vă propun un studiu de caz și un experiment.

STUDIU DE CAZ – Ca orice fotograf probabil că dețineți o mică sau poate chiar mare colecție de fotografii personale. Vă invit să vă faceți un test de autoevaluare și să vă uitați peste fotografiile pe care le considerați cele mai reușite. Acum că ați învățat câte ceva despre regulile de compoziție încercați să analizați munca de până acum și să vedeți cât de departe sau de aproape sunteți de "a vedea fotografic".

EXPERIMENT – Folosind regulile de compoziție și tehnicile de redare a adâncimii în spațiul plan, realizați câteva fotografii cu un subiect la alegere.

Cele mai bune cinci imagini obținute trebuie să le încărcați în meniul de TEMĂ aferent lecției. După verificare o să primiți un feedback asupra imaginilor şi diverse comentarii pentru îmbunătățirea acestora.

PONT – Pentru a vă facilita munca realizați imagini care să se încadreze în genul preferat de fotografie și de preferabil în lumină naturală pentru a lucra mai ușor cu aparatul de fotografiat. (Satul Peștera, Culoarul Rucăr-Bran, Brașov - f/5.6 - 1/2000s).

GALERIE FOTO

Liniile care conduc ochiul către o anumită parte mai importantă din fotografie, sau pur și simplu liniile care formează o armonie interesantă, cum este cazul scării în spirală din fotografia de mai jos pot ajuta foarte mult în realizarea unei compoziții inedite. Mănăstirea Melk, Austria - f/4 - 1/50s.

O compoziție armonioasă este aceea care combină simplitatea cu un mesaj bine definit. Atunci când fotografiați peisaj munca vă este foarte mult ușurată dacă fotografiați iarna. Acest anotimp simplifică peisajul și formează deseori umbre și texturi interesante. Satul Peștera, Culoarul Rucăr-Bran, Brașov - f/8 - 1/640s.

Atunci când fotografiați într-o călătorie este greu uneori să urmărești foarte mult un subiect pentru a putea să îl prinzi în ipostaze diferite. Norocul joacă în acest caz un rol important. Coloanele din imaginea de mai jos nu ar fi avut același farmec dacă nu exista și fata care citea relaxat. În a doua fotografie lumina a separat biserica de restul cadrului doar pentru câteva momente, timp suficient însă pentru câteva declanșări.

Insula San Michelle, Veneția, Italia - f/4 - 1/4000s

Passau, Germania - f/4 - 1/500s

În macrofotografie compoziția joacă un rol important, iar armonia formelor și culorilor trebuie să fie perfectă. Pentru a putea evidenția unele planuri putem să ne folosim de profunzimea de câmp așa cum se poate vedea în cea de a doua fotografie. Un plan cu ghiocei este redat clar în timp ce în față și în spate totul este neclar, pentru a crea un efect mai inedit.

Lalea - f/16 - 5s

Vama Buzăului, Brașov - f/5.6 1/2000

Fenomenele atmosferice fac deliciul fotografiei de peisaj, indiferent despre ce este vorba o compoziție armonioasă va scoate în evidență armonia imaginii. Atunci când fotografiați păsări viteza de reacție este foarte importantă. Lebedele sunt mai ușor de surprins deoarece sunt mai greoaie iar zborul le este mai lin, pe deasupra, bătaia de aripi se aude de la distanță și te poate pregăti.

Dolomiți, Italia - f/5.6 - 1/500s

Delta Dunării - f/5.6 - 1/3000s

Unghiul din care fotografiați este foarte important în stabilirea compoziției. În prima fotografie datorită acestui unghi am putut obține o înșiruire de căpițe completate frumos de norii de pe cer. În fotografia a doua un obiectiv superangular și unghiul de fotografiere de la firul ierbii au creat o perspectivă interesantă.

Ieud, Maramureș - f/6.3 - 1/160s

Lapiezuri, Șaua Strunga, Bucegi - f/5.6 - 1/1500s

PARTENERI

www.nikonisti.ro

www.f64.ro

www.amedesign.ro

www.arta-inramarii.ro

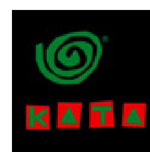
www.photosetup.ro

www.gitzo.com

www.manfrotto.com

www.kata-bags.com

PARTENERI MEDIA

www.foto-magazin.ro

www.ghidromania.ro

www.phototravel.ro